

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 2

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 209. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_13-shoot-idm140369699437328/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen

Koloni. Han fortæller straks i Marts Maaned derom, at Mejeriet er „en gammel Kasse i Grunden og har været i Gæld til op over Ørene og har Gæld endnu, saa I kan se, det er ingen hel let Plads; men de har Tillid til mig og tog mig trods min unge Alder, og jeg vil ogsaa gøre alt, hvad jeg kan til, at de kan være tilfreds med mig. Der var foruden mig indstillet 2 andre Mejerister, som tillige var gifte og havde flere Aars Erfarenhed end som jeg, men jeg gik af med Sejren, og nu er der ikke andet end at gaa paa med krum Hals og vise, at jeg er ikke bange for at tage fat. Jeg er fæstet for et Aar, men kan sige min Plads op paa en Maanedes Forvarsel, og de kan sige mig op paa den samme Maade, jeg skal have Kr. 3875 for hele Aaret og frit Hus, men saa skal jeg betale for egen Hjælp; men det er kun i Juni og Juli, at jeg trænger en til at hjælpe mig.“

Det er „næsten allesammen Norske og Danske her omkring, og her er 3 norske Kirker her omkring og amerikansk Skole 5 Minutters Gang fra Mejeriet. Jeg var i norsk Kirke sidste Søndag, jeg syntes det var saa underligt at sidde i en Kirke saa langt fra den hjemlige Arne og se de samme Sermonier og høre samme Prædiken over samme Tekst som f. Ex. Pastor Holm holder paa samme Søndag.“

Poul finder det „interessant at studere Folkelivet herover; hvor jeg kom fra, da var det allesammen Finlændere og Tyskere; der var finsk Købmandsforretning, finsk Kirke og to tyske Kirker, og jeg har i den Tid, jeg var der ude, levet mig ind i deres Skik og Brug, at jeg følte mig hjemme dér. „Nu efter jeg er

kommet her, saa skal jeg til at være norsk og lære deres Skik, Købmanden jeg spiser hos, er norsk, og Maden er dito, saa nu maa jeg til at vænne min Mave til norske Fiskeboller, Klipfisk, røget Flæsk og Sild o. s. v. Det værste er, at jeg faar mit danske Sprog ødelagt; her tales for det meste Engelsk, men der tales en Del Norsk ogsaa, især de fleste, som kommer til Mejeriet, taler gerne Norsk til mig, fordi de synes, det er saa morsomt, fordi de har faaet en Mejerist, som de kan tale med i deres eget Sprog.“

Poul bliver hurtigt fortrolig med Nordmændene, hvis Sprog ogsaa smitter lidt af paa hans Dansk, som naar han skriver, at „han kan hænde faar fæste“ en Medhjælper i den travleste Tid, hvad han for Resten kvier sig ved af den respektable Grund, at han „lider ikke [*hvad der kan være baade Engelsk-Dansk og Norsk-Dansk*] at fæste nogen og saa jage ham bort, naar den travle Tid er over.“

For at hindre vilkaarlig Indlevering til alle mulige Tider af den Fløde, Mejeriet skal behandle, hvorved hans Arbejde i høj Grad vanskeliggøres, maa han en Gang imellem gøre sig ud til Bens, men saa hjælper det ogsaa. Der var jo dem, mener han, som har troet, at de kunde „gøre ved mig, hvad de ønsker, fordi jeg er saa ung; men de har taget fejl; jeg har taget mod saa mange Spark og Stød, siden jeg kom til Amerika, at jeg har lært at bide fra mig.“

I et Brev af 6. Juni fortsætter Poul sine Skildringer fra sit Arbejde i den norske Koloni. Hans Sprog er, som det vil ses, ikke helt upaavirket af det Engelske.